

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 3T/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010596
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6416010596.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiari nad Hronom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.4.2019, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Lukáča a prísediacich E. L. E. a Š. A., v trestnej veci proti obžalovanému E. E., nar. XX.X.XXXX, v F. T., trvale bytom E. Č. X, Ž., prechodne bytom H. Č. XXX, XXX XX H. XX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (Zákon č. 300/2005 Zb.), takto

rozhodol:

Obžalovaný :

E. E., nar. XX.XX.XXXX v F. T., trvale bytom E. Ž., prechodne bytom H. XXX, XXX XX H. XX,

je v i n n ý , ž e

-dňa 27.06.2016 asi o 03.20 h. prišiel k vonkajšej zadnej časti podniku J. H., F. K. T. v Ž., pričom už predtým, keď sa v nočných hodinách dňa 26.06.2016 nachádzal vo vnútorných priestoroch podniku ako zákazník, tak prešiel na dámsku toaletu, kde pootvoril okno, pritlačil ho ale neuzamkol, kedy si nasadil na ruky gumené rukavice, pritlačené okno otvoril, vošiel do vnútorných priestorov, odkiaľ v bare odcudzil finančnú hotovosť 1 360,- €, čím majiteľke J. E., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu vo výške 1 360,- €,

t e d a

-prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l

-zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písmeno b/ Trestného zákona

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému E. E., nar. XX.X.XXXX v F. T. u k l a d á povinnosť poškodenej J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. Č. XXX nahradiť spôsobenú škodu vo výške 1.360 €.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného E. E. bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom, podaná na Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 14.11.2016, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

2. Obžalovaný E. E. na hlavnom pojednávaní konaného dňa 27.8.2018 využil svoje ústavné právo a odmietol výpoveď.

3. Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci rozhodol Rozsudkom č. k. 3T/149/2016-134 zo dňa 28.9.2018. V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom advokáta opravný prostriedok. Krajský súd Banská Bystrica o opravnom prostriedku rozhodol Uznesením č. k. 4To/136/2018-145 zo dňa 20.12.2018, Rozsudok Okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení vytkol prvostupňovému súdu nesprávny procesno-právny postup, pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku argumentoval výpoveďou obžalovaného z prípravného konania s odôvodnením, že v tomto smere prvostupňový súd sa neriadil Ustanovením § 2 ods. 19 Trestného poriadku, resp. Ustanovením § 278 ods. 2 Trestného poriadku. Odvolací súd zároveň prvostupňovému súdu vytkol argumentáciu v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia dôkazným prostriedkom a to vyjadrením obžalovaného pri podaní objasnenia (č. l. 52 spisového materiálu), kde konštatoval, že vyjadrenie obžalovaného pri podaní objasnenia (pred vznesením obvinenia) nie je možné považovať za dôkazný prostriedok a to ani v prípade, že by tento bol vykonaný na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, nakoľko skutočnosti uvedené pri podaní objasnenia možno použiť len v konaní pred vznesením obvinenia a tieto môžu prispieť len k rozhodnutiu, či konkrétnej osobe príslušný orgán vznesie obvinenie z trestného činu alebo nie.

4. Súd v plnom rozsahu akceptujúc právny názor vyslovený odvolacím súdom vykonal vo veci dokazovanie v smere naznačenom v zrušujúcom uznesení Krajského súdu Banská Bystrica, pričom na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahlejšie dokazovanie predovšetkým na návrh prokurátora prečítaním výpovede obžalovaného z vyšetrovacieho spisu pod ČVS : ORP 355-1/VYS-ZH-2016 (č. l. 38-41), výsluchom svedkyne poškodenej J. E., výsluchom svedka poškodeného S. E., výsluchom svedkyne J. G., oboznámením sa prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. Svedkyňa poškodená J. E. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 27.8.2018 potvrdila, že dňa 27.6.2016 po telefonickom hovore od svojho manžela svedka poškodeného S. E. sa dostavila na inkriminované miesto činu zhruba o 12.00 hod. a to do prevádzky denného baru, ktorý spolu so svedkom poškodeným prevádzkovali. Potvrdila skutočnosť, že pokiaľ sa zúčastnila na tvare miesta a dotazovala sa manžela, čo sa stalo, bolo jej oznámené, že do prevádzky denného baru niekto násilne vnikol a boli z tejto odcudzené finančné prostriedky vo forme finančnej hotovosti. Vo svojej výpovedi konštatovala, že pri zbežnej ohliadke miesta činu zistila, že na dámskych toaletách bolo otvorené zadné vetracie okno, ktoré sa nachádzalo cca. vo výške 1,70 m od zeme. Následne svedkyňa poškodená vo svojej výpovedi potvrdila, že pri vykonaní inventúry zistila, že z prevádzky bola odcudzená finančná hotovosť vo výške jej uplatneného nároku na náhradu škody. Konštatovala, že po rozhovore so svedkom poškodeným svojím manželom, pri zohľadnení indícií dospeli k záveru, že krádež mohol vykonať práve obžalovaný vzhľadom na jeho minulosť, vzhľadom na okolnosť, že predchádzajúci deň večer sedel v prevádzke, kde sa zdržiaval pomerne často, nakoľko zrejme si chcel týmto vytvoriť bližší vzťah k obsluhujúcej čašníčke na prevádzke. Svedkyňa vo svojej výpovedi ďalej potvrdila skutočnosť, že mala vedomosť o tom, že následne obžalovaný kontaktoval jej manžela svedka poškodeného S. E., pričom dôvodom tohto kontaktu bol jeho prejav vôle vyrovnáť sa s poškodenými vo forme náhrady škody spôsobenej odcudzením finančnej hotovosti na prevádzke krádežou inkriminovaného dňa. Konštatovala, že v ďalšom nemala vedomosť o tom, či sa obžalovaný s poškodeným E. osobne stretli. Svedkyňa poškodená ďalej vo svojej výpovedi potvrdila, že z rozprávania svedkyne J. G. mala vedomosť o tom, že v predchádzajúci večer, teda dňa 27.6.2016 odchádzala obsluhujúca čašníčka po záverečnej z prevádzky práve spolu s obžalovaným E. E., ktorý bol posledným návštevníkom baru v inkriminovaný večer.

6. Svedok poškodený S. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.8.2018 vo svojej výpovedi potvrdil okolnosť, že v inkriminovaný deň 27.6.2016 bol kontaktovaný svojou pracovníčkou svedkyňou J. G., ktorá ho privolala asi o 12.00 hod. na prevádzku denného baru. Po príchode na inkriminované miesto svedok potvrdil, že zistil násilné vniknutie do objektu denného baru a to cez zadné okno na dámskych toaletách prevádzky, pričom pri kontrole vizuálnym spôsobom zistil, že toto okno, ktoré sa nachádza vo výške asi 1,70 m od zeme bolo pootvorené. Čo sa týka pootvoreného okna na dámskych toaletách potvrdil, že toto okno sa otváralo len sporadicky a to v letnom období, nakoľko bola ťažká manipulácia s týmto dôvodu jeho technického stavu. Po väčšine bolo zatvorené a kontrolované pri ukončení každodennej zmeny pracovníčkou, ktorá mala službu. Svedok ďalej potvrdil, že po týchto zisteniach kontaktoval príslušníkov OOPZ v Žiari nad Hronom, ktorí urobili na tvare miesta prvotné úkony. Čo sa týka osoby obžalovaného konštatoval, že tohto pozná, nakoľko sa pravidelne zdržiaval v prevádzke denného baru. Potvrdil vo svojej výpovedi, že má vedomosť o tom, že obžalovaný prejavoval náklonnosť práve k svedkyňi J. G., ktorá ako službukonajúca čašníčka mala službu v inkriminovaný večer. Ďalej konštatoval, že v časovom horizonte 3 až 5 mesiacoch sedel spolu s obžalovaným v boxe v dennom bare, kde v priebehu rozhovoru príslušníci PZ zaistili osobu obžalovaného. Svedok poškodený vo svojej výpovedi ďalej potvrdil, že po tomto úkone v časovom horizonte 2 až 3 hodiny osobu svedka kontaktoval formou sms obžalovaný, ktorý mu navrhol osobné stretnutie. Pri osobnom stretnutí potvrdil, že obžalovaný sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti, opísal skutok tak, ako sa stal a prejavil účinnú ľútosť vo forme záujmu uhradiť svedkovi poškodenému celú vzniknutú škodu vo finančnom ekvivalente.

7. Svedkyňa J. G. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 28.9.2018 potvrdila okolnosť, že v inkriminovaný večer 26.6.2016 mala v dennom bare službu. Konštatovala, že záverečná hodina v dennom bare je stanovená na 24.00 hod.. Konštatovala, že osobu obžalovaného pozná, tento sa v dennom bare zdržiaval pravidelne. Konštatovala jednoznačne okolnosť, že v inkriminovaný večer sa zdržiaval taktiež na prevádzke, pričom tu sa zdržiaval ako posledný zákazník. Svedkyňa vo výpovedi potvrdila, že po vyhlásení záverečnej o 24.00 hod. skontrolovala riadnym spôsobom celú prevádzku, vrátane vizuálnej kontroly dámskych toaliet a okna nachádzajúceho sa na dámskych toaletách. Potvrdila, že nezaznamenala v tomto smere žiadnu anomáliu oproti bežnému stavu. Taktiež potvrdila vo svojej výpovedi, že spolu s obžalovaným opustili prevádzku spoločne a tento ju išiel odprevadiť. Konštatovala, že prevádzku pri odchode riadnym a bežným spôsobom ako vždy zabezpečila. Svedkyňa vo svojej výpovedi ďalej konštatovala okolnosť, že nasledujúci deň, keď prišla do práce ako prvá, potom čo otvorila prevádzku si všimla, že na zemi je rozsypaný nejaký piesok. Kontaktovala majiteľa baru svedka poškodeného E. a spoločne zistili, že po prevádzke je rozsypané korenie, okno na dámskych toaletách pootvorené a následne bolo zistené, že z prevádzky, konkrétne chýbali finančné prostriedky.

8. Vzhľadom na obranu zvolenú obhajcom obžalovaného rešpektujúc využité ústavné právo obžalovaným na hlavnom pojednávaní, súd vykonal v ďalšom dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania vypočutého v procesnom postavení obvineného (obvinenie vznesené Uznesením Č. : Z.-XXX/X-R.-W.-XXXX zo dňa 6.9.2016). Na základe takto prevedeného dokazovania súd konštatuje, že obžalovaný sa v priebehu prípravného konania k činu kladenému tomuto za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom v plnom rozsahu doznal. Do podrobností opísal postup a spôsob vykonania tejto činnosti a to takým spôsobom, že pokiaľ by sa tohto konania nebol dopustil, nedisponoval by tak presnými informáciami o spôsobe vykonania trestnej činnosti, ako ich opísal vo svojej výpovedi.

9. Zo zápisu o ohliadke miesta činu vyplynula pre súd jednoznačne okolnosť, že k odcudzeniu finančnej hotovosti na prevádzkovej jednotke poškodených došlo tým spôsobom, že páchatel vnikol do objektu cez zadné okno na dámskych toaletách prevádzky, ktoré nebolo poškodené, z čoho je zrejmé, že toto muselo byť pootvorené, resp. nedostatočne uzavreté na západku. Po celej prevádzke bolo rozsypané korenie na zamedzenie zabezpečenia pachových stôp, resp. elimináciu použitia služobného psa. Z fotodokumentácie tvoriacej súčasť ohliadky na tvare miesta súd zistil, že okno na dámskych toaletách sa nachádza cca. vo výške 1,70 m od úrovne zeme.

10. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotiac všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá Ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, mal súd priebeh skutku preukázaný tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby.

11. Čo sa týka osoby, ktorá sa trestnej činnosti dopustila, z prevedeného dokazovania vykonaného Okresným súdom v Žiari nad Hronom neomylnne vyplynula skutočnosť, že obžalovaný E. E. je zo skutku, ktorý je predmetom obžaloby usvedčovaný priamo a to predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného S. E.. Svedok S. E. usvedčuje zo spáchania trestnej činnosti práve obžalovaného na základe skutočnosti, že krátko po zaistení osoby obžalovaného príslušníkmi policajného zboru ho tento samostatne, bez akéhokoľvek donútenia kontaktoval, v priamom rozhovore s týmto sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti, túto podrobne bez akýchkoľvek pochybností popísal a zároveň v rámci ľútosti svedkovi poškodenému navrhoval vyrovnanie náhrady škody, ktorá vznikla touto činnosťou. Je nutné konštatovať, že v prípade, že by sa obžalovaný trestnej činnosti kladenej tomuto za vinu obžalobou OP v Žiari nad Hronom nedopustil, bolo by proti akýmkoľvek pravidlám logiky počiňanie obžalovaného opísané zhora. Okrem svedeckej výpovede svedka poškodeného S. E., obžalovaného nesporne z činnosti, ktorá mu je kladená za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom usvedčuje i svedecká výpoveď J. G.. Táto potvrdila, že v inkriminovaný večer zo dňa 26.6.2016 na 27.6.2016 bol jediným hosťom pri záverečnej v prevádzke práve obžalovaný, ktorý svedkyňu čakal a túto odpovedal domov. Prevádzku opúšťali svedkyňa G. spolu s obžalovaným spoločne. Svedkyňa následne riadnym spôsobom uzatvorila prevádzku a do tejto prevádzky už nemal nikto následne vstup bežnými vchodovým dverami. Zo svedeckej výpovede taktiež vyplýva aj okolnosť, že nasledujúceho dňa do prevádzky vošla ako prvá bežným spôsobom cez vchodové dvere, ktoré neboli žiadnym spôsobom poškodené. Táto svedecká výpoveď úplne vylučuje okolnosť, že by skutok mohol byť spáchaný akoukoľvek treťou osobou.

12. Na základe vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek pochybností sa skutku, ktorý je kladený obžalovanému za vinu obžalobou OP v ZH dopustil práve obžalovaný, z ktorej činnosti ho priamo usvedčujú jednak svedecké výpovede, ale jednak i výpoveď samotného obžalovaného, v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní.

13. Súd v ďalšom vykonal dokazovanie aj v súvislosti s výrokom o uloženom treste a to prečítaním pripojených listinných dôkazov.

14. Obžalovaný E. E. mal v mieste trvalého bydliska v podstate dobrú povesť. Posledný zamestnávateľ hodnotil tohto ako pracovníka, ktorý nebol nikdy disciplinárne prejednaný, absencie v práci nemal. Zo správy Okresného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Žiar nad Hronom vyplýva, že v minulosti bol 1 x prejednaný v priestupkovom konaní. Z odpisu z registra trestov mal súd zistené, že v minulosti bol obžalovaný 3 x súdne trestaný. Posledným Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, spisovej značky 3T/20/2010 zo dňa 10.3.2010 bol právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a bol tomuto odložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 10 mesiacov. Dňa 27.2.2013 bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený s tým, že mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov, pričom po uplynutí skúšobnej doby bolo dňa 17.5.2016 vyslovené, že tento sa osvedčil. V súčasnej dobe vykonáva prácu a má prechodný pobyt mimo územia SR.

15. Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd vyhodnotil v intenciách § 34 Trestného zákona v spojení s § 38 Trestného zákona všetky okolnosti prípadu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

16. Obžalovaný prostredníctvom svojho advokáta namielol predovšetkým nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku kladeného za vinu obžalovanému podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, a to z dôvodu okolnosti, že konaním obžalovaného nedošlo k naplneniu formálneho znaku konania podľa § 122 ods. 4 tak, ako bolo uvedené v samotnej obžalobe.

17. Podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky, použitím sily alebo ľstí.

18. V zmysle hore uvedenej zákonnej úpravy, vec je uzamknutou aj vtedy, pokiaľ by bola opatrená viditeľnou mechanickou prekážkou a prístup k nej je zamedzený alebo sťažený. Nezáleží na tom, či je k odstráneniu prekážky potrebné väčšie či menšie vypätie síl alebo telesná námaha vôbec. Rozhodujúcim hľadiskom je, či mal byť prekážkou podľa úmyslu majiteľa zamedzený alebo aspoň sťažený prístup k veci

nepovolaným osobám. Je nesporné, že v danom prípade okno, ktoré sa nachádza približne vo výške 1,70 m od úrovne zeme a je zabezpečené uzatvárateľným mechanizmom, ktorý plní účel zabezpečenia pred vstupom nepovolených osôb. Je nutné teda konštatovať, že takéto zabezpečenie i v súvislosti s umiestnením okna 1,70 m od úrovne zeme je prekážkou, ktorá bola konaním obžalovaného prekonaná.

19. Ľstou vo forme omylu alebo úskoku je páchatelom ľahšie dosiahnutie určitého cieľa, aby poškodenej osobe znemožnil aktívne konať a to či už brániť sa alebo uplatňovať svoje práva, prípadne plniť povinnosti. Zo svedeckých výpovedí, v konečnom dôsledku i z výpovede samotného obžalovaného bolo potvrdené, že obžalovaným v rámci spáchania trestnej činnosti bola takáto lesť použitá a to formou prípravy otvorenia západky na okne na dámskych toaletách predmetnej prevádzky.

20. Zhodnotiac hore uvedené je nesporné, že trestný čin spáchaný obžalovaným, bol spáchaný spôsobom § 122 ods. 4 Trestného zákona.

21. Podľa stanoviska trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 116/2012, ak si páchatel prisvoji cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. d/, b/ Trestného zákona. Takéto posúdenie činu je podradeným pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu. V súdnej veci bolo nesporné, že vo vzťahu k vzniknutej škode konaním obžalovaného bola spôsobená škoda malá. Súd teda v tomto smere kvalifikoval obranu obžalovaného ako účelovú.

22. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu pri samotnej právnej kvalifikácii skutkovej vety podľa obžaloby namietol v návaznosti na hore uvedené i právnu skutočnosť, že to, či došlo ku skutku vlámaním nie je konštatované ani v popise skutku samotnej obžaloby.

23. K námietke súd uvádza, že obžalovacia zásada nepožaduje aby išlo o úplnú zhodu skutku uvedeného v obžalobe a skutku uvedeného v rozhodnutí súdu. Ako vyplýva z právnej teórie, ale i z ustálenej súdnej praxe, totožnosť skutku bude zachovaná v nasledujúcich prípadoch : pri úplnej zhode konania s rozdielnym následkom, pri úplnej zhode následku s rozdielnym konaním alebo pri čiastočnej zhode v konaní, či následku, pričom táto čiastočná zhoda sa musí týkať podstatných skutkových okolností charakterizujúcich konanie alebo následok z hľadiska právnej kvalifikácie. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR spisovej značky 3To/2/2012 z 3.10.2012 vyplýva taktiež okolnosť, že totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne. Ustanovenie § 278 ods. 1 Trestného poriadku nebráni súdu, aby prípadne prihliadol k týmto zmenám skutkového deja uvedeného v obžalobe, ku ktorým došlo pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní, ale ktoré nemenia totožnosť skutku.

24. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR spisovej značky 8Tdo 474/2008 zo dňa 6.5.2009 vyplýva taktiež, že popisom skutku v zmysle slovného vyjadrenia, ani právnej kvalifikácie skutku v obžalobe nie je súd viazaný, a povinnosť súdu rozhodnúť o žalovanom skutku neznamena povinnosť prevziať z obžaloby v celom rozsahu popis skutku.

25. Hore uvedená právna prax teda kvalifikuje obranu obžalovaného i v tejto časti ako účelovú.

26. Čo sa týka uloženého trestu, pri právnej kvalifikácii skutku kladeného za vinu samotnému obžalovanému obžalobou je teda nutné tento skutok obžalovaného kvalifikovať v zmysle § 212 ods. 4 Trestného zákona, kde zákonodarca v základnej výmere stanovuje trest odňatia slobody v rozsahu 3 až 10 rokov.

27. Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/2; v takom prípade sa ustanovenie ods. 4 § 38 Trestného zákona nepoužije.

28. Súd mal nesporne preukázané z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný sa opätovne dopustil zločinu, ako to má na mysli Ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona a preto bolo nevyhnutné aplikovať toto ustanovenie trestného zákona pri ukladaní trestu. Pri

aplikovaní citovaného ustanovenia Trestného zákona predstavuje spodná hranica trestu odňatia slobody pri aplikácii zásad podľa Ustanovenia § 38 ods. 8 Trestného zákona 6,5 roka.

29. Pri ukladaní trestu súd zároveň vychádzal z premisy, že trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu spoločnosti a prevýchovu páchateľa, pričom súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov a má vyjadrovať morálne odsúdenie páchateľa. Súd po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností a tiež vychádzajúc zo zásady spravodlivosti trestu a jeho úmernosti k spáchaniu trestného činu dospel k záveru, že represívny aj preventívny účinok trestu v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie zabezpečí v prípade obžalovaného i trest odňatia slobody uložený na úplne spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v zmysle Ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, v náväznosti na Ustanovenie § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona. Uložený trest odňatia slobody súd považoval za plne konformný pre dosiahnutie očakávaného účelu trestu podľa § 34 Trestného zákona u obžalovaného.

30. Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, vzhľadom na okolnosť, že tento bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

31. Súd zároveň v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť náhrady škody poškodenému, nakoľko výška tejto nebola rozporovaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom.

Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.